

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

26. oktober 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Domstolen

2020/C 359/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 359/02	Sag C-199/20 P: Appel iværksat den 11. maj 2020 af Gamma-A SIA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. marts 2020 i sag T-352/19 — Gamma-A mod EUIPO — Živju pārstrādes uzņēmumu serviss	2
2020/C 359/03	Sag C-200/20 P: Appel iværksat den 11. maj 2020 af Gamma-A SIA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. marts 2020 i sag T-353/19 — Gamma-A mod EUIPO — Živju pārstrādes uzņēmumu serviss	2
2020/C 359/04	Sag C-319/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15. juli 2020 — Facebook Ireland Limited mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	2
2020/C 359/05	Sag C-321/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 20. juli 2020 — CDT, SA mod MIMR og HRMM	3
2020/C 359/06	Sag C-330/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 23. juli 2020 — IP mod Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	4

2020/C 359/07	Sag C-339/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 24. juli 2020 — VD	4
2020/C 359/08	Sag C-357/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 31. juli 2020 — IE mod Magistrat der Stadt Wien	5
2020/C 359/09	Sag C-366/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 5. august 2020 — CZ mod Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	6
2020/C 359/10	Sag C-391/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Satversmes tiesa (Letland) den 29. juli 2020 — Boriss Cilevičs m.fl. mod Saeima (Parlamentet, Letland)	6
2020/C 359/11	Sag C-397/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 20. august 2020 — SR	7
2020/C 359/12	Sag C-398/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Brně (Den Tjekkiske Republik) den 20. august 2020 — ELVOSPOL mod Odvolací finanční ředitelství	8
2020/C 359/13	Sag C-408/20 P: Appel iværksat den 1. september 2020 af Danilo Poggiolini til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. juli 2020 i de forenede sager T-347/19 og T-348/19, Enrico Falqui og Danilo Poggiolini mod Europa-Parlamentet	8
2020/C 359/14	Sag C-429/20 P: Appel iværksat den 11. september 2020 af Solar Ileias Bompaina AE til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. juli 2020 i sag T-143/19, Solar Ileias Bompaina mod Kommissionen	9
Retten		
2020/C 359/15	Sag T-537/20: Sag anlagt den 18. august 2020 — Republikken Litauen mod Kommissionen	11
2020/C 359/16	Sag T-538/20: Sag anlagt den 26. august 2020 — Guasch Pubill mod EUIPO — Napkings (Rengøringsklude, dækketøj)	11
2020/C 359/17	Sag T-546/20: Sag anlagt den 2. september 2020 — Sopra Steria Benelux og Unisys Belgium mod Kommissionen	12
2020/C 359/18	Sag T-551/20: Sag anlagt den 3. september 2020 — Jeronimo Martins Polska mod EUIPO — Rivella International (Riviva)	13
2020/C 359/19	Sag T-555/20: Sag anlagt den 3. september 2020 — QB mod ECB	14

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DOMSTOLEN

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 359/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 348 af 19.10.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 339 af 12.10.2020

EUT C 329 af 5.10.2020

EUT C 320 af 28.9.2020

EUT C 313 af 21.9.2020

EUT C 304 af 14.9.2020

EUT C 297 af 7.9.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 11. maj 2020 af Gamma-A SIA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. marts 2020 i sag T-352/19 — Gamma-A mod EUIPO — Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Sag C-199/20 P)

(2020/C 359/02)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant:* Gamma-A SIA (ved advokāts M. Liguts)*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 3. september 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at Gamma-A SIA bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 11. maj 2020 af Gamma-A SIA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. marts 2020 i sag T-353/19 — Gamma-A mod EUIPO — Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Sag C-200/20 P)

(2020/C 359/03)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant:* Gamma-A SIA (ved advokāts M. Liguts)*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 3. september 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at Gamma-A SIA bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15. juli 2020 — Facebook Ireland Limited mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sag C-319/20)

(2020/C 359/04)

*Processprog: tysk***Den forelæggende ret**

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: Facebook Ireland Limited

Sagsøger og revisionsindstævnt: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i kapitel VIII, navnlig i artikel 80, stk. 1 og 2, samt artikel 84, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ til hinder for nationale bestemmelser, som — foruden den beføjelse til at gribe ind, der er tillagt tilsynsmyndighederne med kompetence til at føre kontrol og håndhæve forordningen, og de registreredes muligheder for retsbeskyttelse — indrømmer dels konkurrenter dels organisationer, organer og kamre med beføjelser i henhold til national ret beføjelse til at anlægge søgsmål ved de civile domstole mod den krænkende part vedrørende overtrædelser af forordning (EU) 2016/679, uanset om enkelte registreredes konkrete rettigheder er blevet krænkede, og uden bemyndigelse fra en registreret under påberåbelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis, en overtrædelse af en lov om forbrugerbeskyttelse eller forbuddet mod at anvende ugyldige almindelige forretningsbetingelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 20. juli 2020 — CDT, SA mod MIMR og HRMM

(Sag C-321/20)

(2020/C 359/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CDT, SA

Sagsøgte: MIMR og HRMM

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Medfører en dom fra Domstolen, som fortolker og anvender et EU-direktiv, og hvori det fastslås, at en national lov er i strid med direktivet, at den nationale lov øjeblikkeligt gøres virkningsløs, eller bør denne lov fortsat finde anvendelse på forholdet mellem private, indtil den ændres af den nationale lovgiver? Spørgsmålet ønskes besvaret generelt eller med hensyn til dommen ⁽¹⁾ af 14. juni 2012, og dens indvirkning på den oprindelige ordlyd af artikel 83 i Texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios (omarbejdning af den generelle lov om beskyttelse af forbrugere og brugere).
- 2) Er en fuldstændig fjernelse af indholdet af et kontraktvilkår, idet det anses for urimeligt, i strid med retssikkerhedsprincippet, der er forankret i Unionens retsorden, i de tilfælde, hvor der ved indgåelsen af aftalen og fastsættelsen af kontraktvilkåret ikke fandtes et kriterium, som definerede, hvad der var urimeligt for så vidt angår kontraktvilkårets indhold, da der hverken forelå retsregler eller domstolspraksis desangående? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal konsekvensen da være, at kun det aspekt, der anses for urimeligt i det pågældende kontraktvilkår, fjernes?

- 3) Er førnævnte princip til hinder for, at et kriterium i retspraksis om fortolkning af en bestemmelse i national ret anvendes på aftaler, der blev indgået før definitionen af dette kriterium, på et tidspunkt hvor retternes generelle kriterium var i strid med det nye kriterium i retspraksis?

(¹) Dom af 14.6.2012, Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien)
den 23. juli 2020 — IP mod Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de
Catalunya)**

(Sag C-330/20)

(2020/C 359/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Appellant: IP

Indstævnt: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, nærmere bestemt artikel 63 TEUF og 65 TEUF og de grundlæggende principper om fri bevægelighed, ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 39, stk. 2, i Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas 35/2006, de 28 de noviembre (lov nr. 35/2006 af 28.11.2006 om personskat), som affattet ved artikel 3, stk. 2, i lov nr. 7/2012 af 29. oktober 2012, der kvalificerer [visse formuegoder eller rettigheder] som »ubegrundede kapitalgevinster«, der »under alle omstændigheder« bør beskattes i den tidligste periode, som ikke er forældet, når pligten til at oplyse om formuegoder eller rettigheder og aktiver, der befinder sig i udlandet, ved hjælp af formularen »Modelo 720«, formelt tilsidesættes eller opfyldes for sent, idet der ses bort fra forældelsesreglerne i Ley General Tributaria 58/2003 (den almindelige skattelov nr. 58/2003), medmindre der er tale om »indberettet indkomst«, der stammer fra perioder, hvor den pågældende ikke var skattepligtig i Spanien?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, idet den nævnte nationale bestemmelse anses som forholdsmæssig, er EU-retten, nærmere bestemt artikel 63 TEUF og 65 TEUF og de grundlæggende principper om fri bevægelighed, ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, da til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 39, stk. 2, i Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas 35/2006, de 28 de noviembre (lov nr. 35/2006 af 28.11.2006 om personskat), som medfører ovennævnte konsekvenser, herunder hvis denne indkomst er blevet indberettet for sent, men før enhver form for kontrolprocedure er blevet indledt og meddelt, og uden at der er blevet fremsat en anmodning om udveksling af skatteoplysninger, idet der foreligger en gældende ordning til dette formål med tredjelandet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 24. juli 2020 — VD

(Sag C-339/20)

(2020/C 359/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Appellant: VD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) 1) Indebærer artikel 12, stk. 2, litra a) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation ⁽¹⁾, samt artikel 23, stk. 2, litra g) og h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug ⁽²⁾, som erstattede det første direktiv fra den 3. juli 2016, sammenholdt med 65. betragtning til denne forordning, henset til den skjulte karakter af de udvekslede oplysninger og til den generelle karakter af den offentlighed, der kan omhandles, mulighed for den nationale lovgiver for at pålægge operatører af elektroniske kommunikationer en midlertidig, men generel lagring af forbindelsesdata for at gøre det muligt for den administrative myndighed, der er nævnt i direktivets artikel 11 og i forordningens artikel 22, når der foreligger grund til at mistænke visse personer for at være involveret i insiderhandel eller kursmanipulation, af operatøren at kræve at få udleveret fortegnelser over datatrafik i de tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at disse fortegnelser, som har sammenhæng med genstanden for undersøgelsen, kan vise sig at være relevante med henblik på at bevise, at der foreligger en tilsidesættelse, ved bl.a. at gøre det muligt [org. s. 11] at spore de kontakter, som der har været mellem de berørte inden at der opstod en mistanke?
- 2) I tilfælde af, at Domstolens svar medfører, at Cour de cassation (kassationsdomstol) finder, at den franske lovgivning om lagring af forbindelsesdata ikke er i overensstemmelse med EU-retten, vil retsvirkningerne af denne lovgivning da kunne opretholdes midlertidigt for at undgå en retlig usikkerhed og for at gøre det muligt, at de tidligere indsamlede og lagrede data anvendes til et af de formål, der er omhandlet i denne lovgivning?
- 3) Kan en national ret midlertidigt opretholde retsvirkningerne af en lovgivning, som gør det mulig for ansatte hos en uafhængig administrativ myndighed, der har til formål at lede undersøgelser på området for markedsmissbrug, uden forudgående kontrol foretaget af en ret eller af en anden uafhængig administrativ myndighed at få tilsendt forbindelsesdata?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 96, s. 16.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16.4.2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT 2014, L. 173, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 31. juli 2020 — IE mod Magistrat der Stadt Wien

(Sag C-357/20)

(2020/C 359/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IE

Sagsøgt: Magistrat der Stadt Wien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvordan skal begrebet »yngleområde« som omhandlet i habitatdirektivets ⁽¹⁾ artikel 12, stk. [1], litra [d]), forstås, og hvordan skal et »yngleområde« afgrænses geografisk fra andre steder?
- 2) Hvilke faktorer skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om og i givet fald for hvilket tidsrum forekomsten af et yngleområde er tidsbegrænset?
- 3) Hvilke kriterier skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om der gennem en bestemt handling eller undladelse er sket en beskadigelse eller ødelæggelse af et yngleområde?

- 4) Hvilke kriterier skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om et »rasteområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. [1], litra [d]), er blevet beskadiget eller ødelagt?

(¹) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7) som senest ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13.5.2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse (EUT 2013, L 158, s. 193).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien)
den 5. august 2020 — CZ mod Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de
Cataluña)**

(Sag C-366/20)

(2020/C 359/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CZ

Sagsøgt: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, nærmere bestemt artikel 63 TEUF og 65 TEUF og de grundlæggende principper om fri bevægelighed, ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 39, stk. 2, i Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas 35/2006, de 28 de noviembre (lov nr. 35/2006 af 28.11.2006 om personskat), som affattet ved artikel 3, stk. 2, i lov nr. 7/2012 af 29. oktober 2012, der kvalificerer [visse formuegoder eller rettigheder] som »ubegrundede kapitalgevinster«, der »under alle omstændigheder« bør beskattes i den tidligste periode, som ikke er forældet, når pligten til at oplyse om formuegoder eller rettigheder og aktiver, der befinder sig i udlandet, ved hjælp af formularen »Modelo 720«, formelt tilsidesættes eller opfyldes for sent, idet der ses bort fra forældelsesreglerne i Ley General Tributaria 58/2003 (den almindelige skattelov nr. 58/2003), medmindre der er tale om »indberettet indkomst«, der stammer fra perioder, hvor den pågældende ikke var skattepligtig i Spanien?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, idet den nævnte nationale bestemmelse anses som forholdsmæssig,

- 2) Er EU-retten, nærmere bestemt artikel 63 TEUF og 65 TEUF og de grundlæggende principper om fri bevægelighed, ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, da til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 39, stk. 2, i Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas 35/2006, de 28 de noviembre (lov nr. 35/2006 af 28.11.2006 om personskat), som medfører ovennævnte konsekvenser, herunder hvis denne indkomst er blevet indberettet for sent, men før enhver form for kontrolprocedure er blevet indledt og meddelt, og uden at der er blevet fremsat en anmodning om udveksling af skatteoplysninger, idet der foreligger en gældende ordning til dette formål med tredjelandet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Satversmes tiesa (Letland) den 29. juli 2020 —
Boriss Cilevičs m.fl. mod Saeima (Parlamentet, Letland)**

(Sag C-391/20)

(2020/C 359/10)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Satversmes tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova og Ivars Zariņš

Den institution, der har vedtaget den anfægtede retsakt: Saeima (Parlamentet, Letland)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en lovgivning som den i hovedsagen omtvistede en restriktion for etableringsfriheden, der er sikret ved artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller subsidiært for den frie udveksling af tjenesteydelser, der er sikret ved [den nævnte traktats] artikel 56, og for friheden til at oprette og drive egen virksomhed, der er anerkendt i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
- 2) Hvilke betragtninger skal der tages hensyn til ved bedømmelsen af om en sådan lovgivning er begrundet, egnet og forholdsmæssig i forhold til dens lovlige formål om beskyttelse af det officielle sprog som et udtryk for national identitet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 20. august 2020 —
SR**

(Sag C-397/20)

(2020/C 359/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SR

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indebærer artikel 12, stk. 2, litra a) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation ⁽¹⁾ samt artikel 23, stk. 2, litra g) og h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug ⁽²⁾, som erstattede førstnævnte direktiv fra den 3. juli 2016, sammenholdt med 65. betragtning til denne forordning, ikke — henset til den omstændighed, at de udvekslede oplysninger er hemmelige, og den store del af offentligheden, der kan blive involveret — at den nationale lovgiver har mulighed for at pålægge operatører inden for elektronisk kommunikation en midlertidig, men generel lagring af forbindelsesdata for at give den i direktivets artikel 11 og forordningens artikel 22 omhandlede administrative myndighed mulighed for, når der i forhold til visse personer er begrundet mistanke om, at de er involveret i insiderhandel eller kursmanipulation, at kræve, at operatøren udleverer de foreliggende fortegnelser over datatrafik, såfremt der er begrundet mistanke om, at disse fortegnelser med tilknytning til genstanden for undersøgelsen kan være relevante for at bevise overtrædelsen, bl.a. ved at give mulighed for at spore de pågældendes kontakter, før mistanken opstod?
- 2) Såfremt Domstolens besvarelse af det første spørgsmål måtte foranledige Cour de cassation til at fastslå, at den franske lovgivning om lagring af forbindelsesdata ikke er i overensstemmelse med EU-retten, kan virkningerne af denne lovgivning da midlertidigt opretholdes for at forhindre retsusikkerhed og give mulighed for, at de data, som tidligere er indsamlet og lagret, anvendes til et af de i denne lovgivning omhandlede formål?

- 3) Kan en national domstol midlertidigt opretholde virkningerne af en lovgivning, som giver de ansvarlige i en uafhængig administrativ myndighed, der har til opgave at foretage undersøgelser vedrørende markedsmisbrug, mulighed for at få adgang til forbindelsesdata uden forudgående kontrol foretaget af en domstol eller af en anden uafhængig administrativ myndighed?

⁽¹⁾ EFT 2003, L 96, s. 16.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16.4.2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT 2014 L 173, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Brně (Den Tjekkiske Republik) den 20. august 2020 — ELVOSPOL mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-398/20)

(2020/C 359/12)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Brně

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ELVOSPOL

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielt spørgsmål

Er en bestemmelse i national ret, der fastsætter en betingelse, der forhindrer en momspligtig person, som var pligtig at udtage moms i forbindelse med levering af en afgiftspligtig ydelse til fordel for en anden afgiftspligtig person, i at foretage berigtigelse af den skyldige moms i relation til et krav, der er opstået mindre end seks måneder før retten traf afgørelse om konkurs med hensyn til den anden afgiftspligtig person, der kun delvist eller slet ikke betalte for den leverede ydelse, i strid med formålet med artikel 90, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1

Appel iværksat den 1. september 2020 af Danilo Poggiolini til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. juli 2020 i de forenede sager T-347/19 og T-348/19, Enrico Falqui og Danilo Poggiolini mod Europa-Parlamentet

(Sag C-408/20 P)

(2020/C 359/13)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Danilo Poggiolini (ved avvocati F. Sorrentino, A. Sandulli og B. Cimino)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Det fastslås, at Danilo Poggiolinis påstand om annullation af meddelelse nr. D(2019) 14435 af 11. april 2019 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finanser og af meddelelse nr. D309419 af 8. juli 2019 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finanser — Direktoratet for Medlemmernes Økonomiske og Sociale Rettigheder — Enheden for medlemmernes vederlag og sociale rettigheder — II, kontorchefen kan antages til realitetsbehandling, og som følge heraf annulleres de nævnte meddelelser, eller sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret til fornyet prøvelse.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i den foreliggende sag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat følgende tre anbringender til støtte for sin påstand om ophævelse af kendelse nr. 951576 afsagt den 3. juli 2020 af Den Europæiske Unions Ret, Ottende Afdeling, i sag T-348/19:

Et anbringende dels om, at Europa-Parlamentets formalitetsindsigelse, hvorefter Danilo Poggiolinis søgsmål ved Retten skulle afvises, blev indgivet for sent set i lyset af den frist på to måneder, der er fastsat i artikel 81, sammenholdt med artikel 130, stk. 1, i Rettens procesreglement, dels om, at artikel 60 i Rettens procesreglement, hvorefter »[p]rocesfristerne forlænges med en fast afstandsfrist på ti dage«, finder anvendelse på procesdokumenter, som indgives via e-Curia.

Et anbringende om, at meddelelse nr. D(2019) 14435 af 11. april 2019 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finanser udgør en anfægtelig retsakt, eftersom den har umiddelbare virkninger, og om, at påstanden om annullation af denne meddelelse derfor kan antages til realitetsbehandling.

Et anbringende om antagelse til realitetsbehandling af den påstand om annullation af meddelelse nr. D309419 af 8. juli 2019 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finanser — Direktoratet for Medlemmernes Økonomiske og Sociale Rettigheder — Enheden for medlemmernes vederlag og sociale rettigheder — II, kontorchefen, der er nedlagt i den anmodning om tilpasning af stævningen, som er indgivet i henhold til artikel 86 i Rettens procesreglement, og om, at denne anmodning, såfremt alle krav er opfyldt, skal anses for at udgøre stævningen.

Appellanten har endvidere fremsat følgende tre anbringender om, at meddelelse nr. D(2019) 14435 af 11. april 2019 og meddelelse nr. D309419 af 8. juli 2019 er ulovlige:

Et anbringende om tilsidesættelse af Europa-Parlamentets præsidiiums afgørelse af 19. maj og 9. juli 2008 om gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer.

Et anbringende om, at Europa-Parlamentet ikke kan anvende en ugyldig national lovgivning (nemlig den, der blev indført ved afgørelse nr. 14/2018 fra Ufficio di presidenza della Camera dei deputati italiana (præsidiat for det italienske deputeretkammer)).

Et anbringende vedrørende Europa-Parlamentets ulovlige anvendelse af en national lovgivning, der er i strid med grundlæggende principper i EU's retsorden og først og fremmest med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og vedrørende tilsidesættelse af princippet om EU-rettens forrang.

Appel iværksat den 11. september 2020 af Solar Ileias Bompaina AE til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. juli 2020 i sag T-143/19, Solar Ileias Bompaina mod Kommissionen

(Sag C-429/20 P)

(2020/C 359/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Solar Ileias Bompaina AE (ved dikigoros A. Metaxas og Rechtsanwalt A. Bartosch)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede kendelse ophæves.

— Sagen antages til realitetsbehandling og hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen støttes på to anbringender.

For det første foretog Retten en urigtig retlig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, der lå til grund for søgsmålet, hvilket skyldtes, at Retten så bort fra indholdet af den af appellantens indgivne klage, på trods af at den fuldt ud havde forstået dette indhold.

For det andet anvendte Retten et ligeledes urigtigt beviskrav.

RET TEN

Sag anlagt den 18. august 2020 — Republikken Litauen mod Kommissionen

(Sag T-537/20)

(2020/C 359/15)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (ved R. Dzikovič og K. Dieninio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den er rettet til Republikken Litauen og vedrører foranstaltningen »førtidspensionering« (foranstaltning 113).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Republikken Litauen fremsat et enkelt anbringende. Den har gjort gældende, at Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, hvorved den pålagde Litauen en finansiell korrektion på 2 186 447,97 EUR med henvisning til en svaghed i hovedkontroller, tilsidesatte artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽²⁾, artikel 34, stk. 6 og artikel 35, stk. 1, i forordning (EU) nr. 908/2014 ⁽³⁾ samt proportionalitetsprincippet og samarbejdsforpligtelsen.

I forbindelse med fastlæggelsen af omfanget af den manglende overholdelse, overtrædelsens art og det finansielle tab, som Unionen er blevet pådraget, anvendte Kommissionen en fast korrektion, selv om de litauiske myndigheder foretog efterfølgende kontroller på grundlag af kriterier, som var blevet forbedret med udgangspunkt i Den Europæiske Unions Rets dom i sag T-508/15, Republikken Litauen mod Kommissionen, idet resultaterne medførte et nøjagtigt estimat af det faktiske tab for EU-fonde, og omfanget af den manglende overholdelse var så lille, at Kommissionen sagtens kunne afbryde sin undersøgelse.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/859 af 16.6.2020 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2020, L 195, s. 59).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 af 6.8.2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT 2014, L 255, s. 59).

Sag anlagt den 26. august 2020 — Guasch Pubill mod EUIPO — Napkings (Rengøringsklude, dækketøj)

(Sag T-538/20)

(2020/C 359/16)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Marcos Guasch Pubill (Barcelona, Spanien) (ved advokat R. Guerras Mazón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Napkings, SL (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Marcos Guasch Pubill

Det omtvistede design: EF-design (Rengøringsklude, dækketøj) — EU-design nr. 650 627-0003

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. juni 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1051/2019-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet indsigelsen om retskraft tages til følge, og EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Subsidiært forkastes de fremførte anbringender, den anfægtede afgørelse annulleres, og i stedet for denne træffes en anden afgørelse, hvorved ugyldighedserklæringen forkastes på alle punkter, eller sagen hjemvises til EUIPO med henblik på, at dette behandler de »yderligere anbringender«, som det endnu ikke har taget stilling til, og EUIPO tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 2. september 2020 — Sopra Steria Benelux og Unisys Belgium mod Kommissionen

(Sag T-546/20)

(2020/C 359/17)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgien) og Unisys Belgium (Machelen, Belgien) (ved advokaterne L. Masson og G. Tilman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af afgørelsen truffet af Europa-Kommissionen i forbindelse med et offentligt udbud offentliggjort under referencen TAXUD/2019/OP/0006 og benævnt »CCN-Evolution: Specification, development, maintenance and 3rd level support of TAXUD IT platforms — Lot A: Evolution services for the CCN/CSI Platform«:
 - om at afslå tilbuddet fra det af sagsøgerne oprettede konsortium,
 - om at tildele markedet til konsortium ARHS-IBM.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende dels om tilsidesættelse af artikel 23 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1). Dels vedrører dette anbringende anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn:
 - for så vidt som Kommissionen ikke kontrollerede tilslagsmodtagerens unormale priser,
 - for så vidt som Kommissionen ikke overvejede tilslagsmodtagerens unormalt lave tilbud.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, navnlig indeholdt i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang begrundede afgørelsen om ikke at anse tilslagsmodtagerens tilbud for at være unormalt lavt.

Sag anlagt den 3. september 2020 — Jeronimo Martins Polska mod EUIPO — Rivella International (Riviva)

(Sag T-551/20)

(2020/C 359/18)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Jeronimo Martins Polska S.A. (Kostrzyn, Polen) (ved advokat R. Skubisz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Rivella International AG (Rothrist, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Jeronimo Martins Polska S.A.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Riviva — registreringsansøgning nr. 16 888 174

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. juli 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2420/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. september 2020 — QB mod ECB

(Sag T-555/20)

(2020/C 359/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: QB (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Bedømmelsesrapporten for 2015, der blev udfærdiget den 8. oktober 2019, annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelserne af 7. februar 2020 og 24. juni 2020 om afslag på henholdsvis den administrative klage og sagsøgerens klage herover.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det ikke-økonomiske tab, der efter ret og billighed er opgjort til 15 000 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF og af bedømmelsesvejledningen, navnlig for så vidt som der ikke blev foretaget en ny bedømmelse af sagsøgeren, men blot blev foretaget kopiering og indsættelse af de bedømmelser, der var indeholdt i den oprindelige bedømmelsesrapport.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af bedømmelsesvejledningen og af proceduren samt tilsidesættelse af omsorgspligten, navnlig for så vidt som sagsøgerens bedømmelsesrapport ikke indeholdt en angivelse af de punkter, der kunne forbedres, og ikke fastsatte mål i den forstand, som det kræves i bedømmelsesvejledningen.
 3. Tredje anbringende om en åbenbar fejl, som den omtvistede bedømmelsesrapport er behæftet med, i forbindelse med vurderingen af de faktiske omstændigheder, der var lagt til grund for den nævnte rapport.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA